

sporende. Det er klart, at i Søndre Storkreds vil baade de Radikales og Erhvervs-partiets Vælgere anstrenge sig af al Evne for at sørge for at komme op over de andre Kredse, men samtidig vil selvfølgelig de to andre Kredse, Østre og Vestre Storkreds, bestræbe sig for at holde Stillingen. Der vil da komme en Kappestrid, men ikke en Kappestrid, som bliver en Kamp indenfor Partiet til Skade og Ødelæggelse for Partiet, men en Kamp og Kappestrid, som kun eventuelt, hvis den lykkes, vil resultere i forøget Vælgertal hvor som helst i alle Kredsene.

Den anden Ulempe er den, som har været meget omtalt, at 11 900 Vælgere, som samlede sig om Venstres Liste, ikke opnaaede nogen Kandidat i Hovedstaden. Men det er ikke et enestaaende Tilfælde, at et Parti i et stort Omraade ikke har kunnet skaffe sig en Repræsentant. Der stemte her i Hovedstaden 228 000 Vælgere, og af disse blev 11 900, nemlig Venstrelistens Vælgere, ikke repræsenteret; altsaa 5 pCt. af Vælgerne blev ikke repræsenteret. De vilde være blevet det, hvis man havde slaaet det hele sammen til eet Omraade. Akkurat det samme Tilfælde indtraf i det store Omraade, som udgør Østjylland, for det radikale Venstres Vedkommende, idet i Aarhus, Skanderborg og Vejle Amter de radikale Vælgere ingen Repræsentanter fik. Men de udgør i dette Omraade 8326 Vælgere af i alt 108 000, som afgav Stemmer; de udgjorde altsaa 8 pCt. af disse Vælgere. Altsaa, en større Procent end den, som for Venstres Vedkommende blev urepræsenteret i København, blev for de Radikales Vedkommende urepræsenteret i dette store Omraade. Det er ganske klart, at naar man har et meget stort Omraade, vil Forholdstalsvalgmaaden virke til at sikre Repræsentation indenfor dette paa en anden Maade, end naar Omraadet er delt i flere mindre. Naar Partiet i det mindre Omraade ikke kan skaffe sig Repræsentation direkte gennem Amtsvalgene, saa træder Tillægsmandatsystemet til og søger at skaffe Vælgerne en passende Repræsentation, og da er det klart, at man ikke kan faa flere Tillægsmandater, end man efter hele sin Stilling har Krav paa. Paa ganske samme Maade, som det er gaaet Venstre i Hovedstaden, er det gaaet de Radikale i Østjylland: Tillægsmandat har de Radikale ikke kunnet opnaa, fordi Tillægsmandaterne faldt andre Steder, og Venstre ikke, fordi de intet retmæssigt Krav havde paa noget Tillægsmandat. Man vil altsaa se, at den Ulempe, som har

ramt Venstre i Hovedstaden, ikke er enestaaende, og den hænger for Venstres Vedkommende sammen med, at de ikke havde Krav paa større Repræsentation end den, de fik.

Jeg vil nu gerne nævne, at den Ulempe, som fremkom for Venstre ved, at de ikke blev repræsenteret i Hovedstaden, kunde tænkes ændret paa forskellig Maade, dels ved politiske Forskydninger og dels ved direkte Beslutninger. Den højtærede Indenrigsminister er gaaet den sidste Vej og har foreslaaet en Ændring i Valgloven. Jeg skal nævne nogle andre, som vilde føre til samme Resultat. Men først skal jeg sige, at en ganske lille Forskydning i Vælgertallet, en ganske lille Forøgelse af Venstres samlede Stemmetail, vilde have medført, at Venstre fik et Tillægsmandat i Hovedstaden. Den Kvotient, man havde i Landet, var, naar Færøerne ikke medregnes — hvad denne Kreds efter Valgloven ikke skal, da Valget paa Færøerne foregik senere —, for Venstres Vedkommende 48,53, for Socialdemokraternes Vedkommende 41,58. Altsaa, en ganske lille Forskydning her, blot saaledes, at det ene Tal sank 0,03 pCt., og det andet steg 0,03 pCt., vilde medføre, at Venstre havde Krav paa det 49de Mandat og følgelig vilde have faaet et Tillægsmandat i København ved en politisk Forskydning af det nævnte Omfang.

Dernæst skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at den egentlige og væsentlige Grund til, at Venstre i Hovedstaden ingen Repræsentation har faaet, er den Overrepræsentation, der er i Jylland, i et ganske specielt Amt, nemlig i Ringkøbing Amt. I Ringkøbing Amt har Venstre faaet alle 6 Mandater, og da der yderligere er givet 3 Tillægsmandater i denne Kreds, er Ringkøbing blevet repræsenteret ved 9 Repræsentanter her i Folketinget, d. v. s., at der paa hvert Mandat i Ringkøbing kun gaar 5 200 Vælgere af de afgivne Vælgerstemmer, medens der paa hvert københavnske Mandat gaar 9 500. Her vil det københavnske Venstre se den egentlige Grund til, at det ikke er kommet med. Hvis der i Ringkøbing Amt var et Kredsmandat mindre, vilde hele Forholdet forandres; eller hvis man forøgede Tillægsmandaterne i nogen Grad, saaledes som Hr. Korsgaard var inde paa, vilde i samme Øjeblik Venstres Krav paa et Mandat til være til Stede, og Venstre vilde faa det i Hovedstaden. Endelig vil jeg blot nævne som en Mulighed, der naturligvis ikke kan være Venstre politisk behagelig, men som dog er tænkelig, at et